

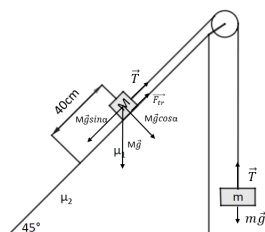
I разред

1. При кретању тела вертикално навише на њега делују сила гравитације и сила отпора ваздуха у истом смеру. При томе, $ma_1 = -mg - F_o$ [2п], односно $a_1 = -g - \frac{F_o}{m} = -(g + \frac{F_o}{m})$ [2п]. При кретању тела вертикално наниже на њега делују сила гравитације и сила отпора ваздуха у супротним смеровима. При томе, важи $ma_2 = mg - F_o$ [2п], односно $a_2 = g - \frac{F_o}{m}$ [2п]. Када тело достигне максималну висину, његова брзина је једнака нули. Одатле је $v_0^2 = 2a_1h = 2(g + \frac{F_o}{m})h$ [2п], где је $a_1' = -a_1$. При кретању вертикално наниже важи $v^2 = 2a_2h = 2(g - \frac{F_o}{m})h$ [2п]. Из односа брзина добија се $\frac{v_0^2}{v^2} = 2 = \frac{g + \frac{F_o}{m}}{g - \frac{F_o}{m}}$ [4п]. Сређивањем се добија $F_o = \frac{mg}{3}$ [2п]. Максимална висина коју тело достиже током кретања је $h = \frac{a_2 t_2^2}{2} = \frac{(g - \frac{F_o}{m})t_2^2}{2} = 13,08\text{m}$ [2п].

Напомена:

Сила отпора ваздуха у већини реалних ситуација је или пропорционална интензитету брзине или квадрату брзине. У задатку је дато поједностављење, у виду силе отпора ваздуха константног интензитета, да би проблем био математички једноставнији.

2. Из закона кретања се добија $v_0 = 1 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ [1п], $a_t = 1 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$ [1п]. Интензитет укупног убрзања у тренутку $t_1 = 1\text{s}$ је $a_1 = \sqrt{a_t^2 + a_n^2(t_1)} = \sqrt{a_t^2 + \frac{v^4(t_1)}{R^2}}$ [2п]. Интензитет укупног убрзања у тренутку $t_2 = 2\text{s}$ је $a_2 = \sqrt{a_t^2 + a_n^2(t_2)} = \sqrt{a_t^2 + \frac{v^4(t_2)}{R^2}}$ [2п]. Интензитет брзине у тренутку t , је дат са $v(t) = v_0 + a_t t$ [2п]. Из односа $a_1 : a_2 = 1 : 2$, добија се $R = \frac{\sqrt{v^4(t_2) - 4v^4(t_1)}}{\sqrt{3a_t}}$ [4п], односно $R = \frac{\sqrt{(v_0 + a_t t_2)^4 - 4(v_0 + a_t t_1)^4}}{\sqrt{3a_t}}$ [2п]. Заменом бројних вредности добија се $R = 2,38\text{m}$ [1п].
3. Током првих 40cm кретања, једначине кретања су $ma_1 = T - mg$ [1п] и $Ma_1 = Mg \sin \alpha - \mu_1 Mg \cos \alpha - T$ [1п], одакле се добија да је $a_1 = \frac{Mg \sin \alpha - \mu_1 Mg \cos \alpha - mg}{M+m} = 0,892 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$ [2п] (ова вредност је израчуната да би се лакше пратило решење). Време за које тело пређе $d = 40\text{cm}$ се може израчунати из $d = \frac{1}{2} a_1 t_1^2$ [2п], одакле је $t_1 = \sqrt{\frac{2d}{a_1}}$ [1п], стога је брзина коју тело има приликом напуштања прве подлоге $v_1 = a_1 t_1 = \sqrt{2a_1 d}$ [2п]. Након што тело пређе на део подлоге различитог коефицијента трења, потребно је написати нове једначине кретања, а оне су $ma_2 = T_1 - mg$ [1п] и $Ma_2 = Mg \sin \alpha - \mu_2 Mg \cos \alpha - T_1$ [1п], одакле се добија да је $a_2 = \frac{Mg \sin \alpha - \mu_2 Mg \cos \alpha - mg}{M+m} = -1,189 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$ [2п], тј, може се сматрати да тело успорава интензитетом убрзања $a_2 = 1,189 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$ [1п]. Време потребно да се тело заустави се може израчунати из $v = v_1 - a_2 t_2$, где је $t_2 = \frac{v_1}{a_2} = \frac{\sqrt{2a_1 d}}{a_2}$ [2п]. За то време, тело ће прећи пут од $s = v_1 t_2 - \frac{1}{2} a_2 t_2^2 = \frac{a_1 d}{a_2} = 0,3\text{m}$ [2п]. Тело масе m се подигне за $d + s = 0,7\text{m}$ [2п].

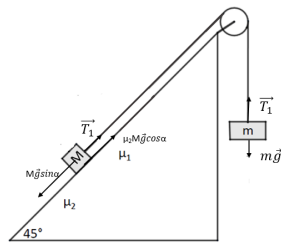

Слика 1: Слика уз трећи задатак. Кретање тела на првом делу пута.

4. Како је $v_{co} \neq \omega_0 r$, може се закључити да се ради о котрљању са клизањем [2п]. Потребно је размотрити силе које делују на тело (слика 1). Разматрањем сила које делују по x и y - осе, добија се: $\Sigma F_x = ma_{cx} = -\mu N$ [2п] и $\Sigma F_y = ma_{cy} = 0 = N - mg$ [2п], одакле следи $N = mg$ [1п] и $a_{cx} = -\mu g$ [1п]. Пређени пут лопте се стога може рачунати као $x_c = v_0 t - \frac{1}{2} \mu g t^2$ [2п]. Потом је потребно размотрити моменте сила који делују на тело, одакле се добија $\Sigma M_{cz} = I_c \alpha$ [2п] одакле следи $-\mu N r = \frac{2}{5} m r^2 \alpha$ [1п] и $\alpha = -\frac{5}{2} \frac{\mu g}{r}$ [1п]. Стога је промена угаоне брзине са

I разред

Слика 2: Слика уз трећи задатак. Кретање тела на другом делу пута.

временом $\omega = \omega_0 - \frac{5}{2} \frac{\mu g}{r} t$ [2п]. Прелаз са обртања које је супротно од смера казаљке на сату на обртање у смеру казаљке на сату се дешава непосредно након тренутка када је $\omega = 0$ [1п], одакле се добија да је $t = \frac{2}{5} \frac{r\omega_0}{\mu g}$ [1п]. Када се ова вредност уврсти у формулу за пређени пут, добија се $x_c = v_0 \frac{2}{5} \frac{r\omega_0}{\mu g} - \frac{1}{2} \mu g \left(\frac{2}{5} \frac{r\omega_0}{\mu g} \right)^2 = 0,65\text{m}$ [2п].

5. Како се првих 12,5s диск креће равномерно убрзано, релација између његовог пребрисаног угла и времена је $\theta = \frac{1}{2} \alpha t^2$, док је број обртаја N дат са $N = \frac{\theta}{2\pi}$ [1п]. Да бисмо одредили угаоно убрзање, потребно је за податке до 12,5s (укључујући и то време) нацртати график зависности $N = f(t^2)$ [1п]. Грешке за квадрате времена одређујемо као $\Delta t^2 = 2t\Delta t$ [1п]. Подаци за први график су представљени у табели 1.

$t^2 [\text{s}^2]$	број обртаја
31 ± 2	2
63 ± 3	4
94 ± 4	6
125 ± 4	8
156 ± 5	10

За податке из табеле дати [2п]. График овако приказаних података показује линеарну зависност. Након повлачења криве која најбоље одговара подацима, имајући на уму да крива мора да прође кроз тачку (0,0), могуће је приступити одређивању угаоног убрзања. Коефицијент правца, одређујемо на основу две неексперименталне тачке $A(50\text{s}^2; 3,2\text{обртаја})$ и $B(140\text{s}^2; 9\text{обртаја})$, одакле је $k = \frac{y_B - y_A}{x_B - x_A} = 0,064 \frac{\text{обртаја}}{\text{s}^2} = 0,402 \frac{\text{rad}}{\text{s}^2}$ [1п]. Грешка коефицијента правца је $\frac{\Delta k}{k} = \frac{\Delta x_B + \Delta x_A}{|x_B - x_A|}$ [1п], обзиром да су вредности броја обртаја дате без грешке. Како се грешке за тачке које су очитане са графика процењују тако што се бира већа од грешака експерименталних тачака између којих се налазе, потребно је користити грешке квадрата времена за 63s^2 за тачку A и грешку квадрата времена за 156s^2 за тачку B , па је $\Delta k = 0,04 \frac{\text{rad}}{\text{s}^2}$ [1п]. Како је $k = \frac{1}{2} \alpha$ [1п], следи да је $\alpha = (0,80 \pm 0,08) \frac{\text{rad}}{\text{s}^2}$ [1п]. Како је мотор након 12,5s постигао максималну угаону брзину и након тога наставља да се окреће равномерно, податке од 12,5s (укључујући и то време) могуће је представити линеарним фитом $\frac{\theta}{2\pi} = N = \omega t + n$ [2п], где је N број обртаја. Одатле се јасно види да је коефицијент правца једнак угаоној брзини [1п]. Подаци за овај график се налазе у табели 2.

$t [\text{s}]$	број обртаја
$12,50 \pm 0,20$	10
$13,76 \pm 0,20$	12
$15,02 \pm 0,20$	14
$16,27 \pm 0,20$	16

За податке из табеле дати [2п].

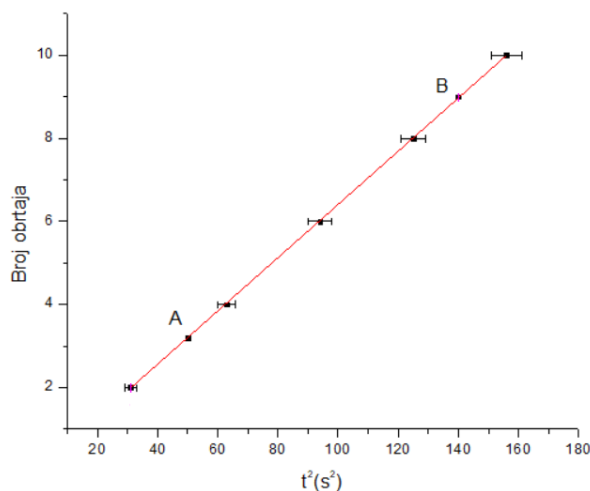

I разред

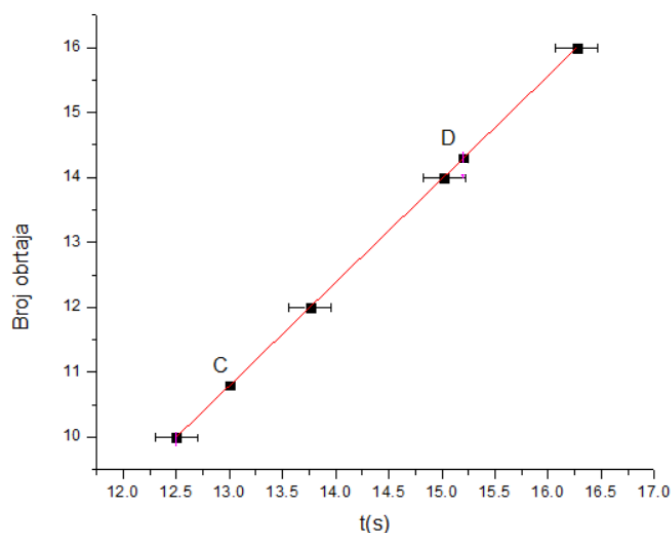
Након повлачења криве која најбоље одговара подацима, могуће је приступити одређивању угаоне брзине. Коefицијент правца одређујемо на основу две неексперименталне тачке $C(13\text{s}; 10,8\text{obrtaја})$ и $D(15,2\text{s}; 14,3\text{obrtaја})$, одакле је $k = \frac{y_D - y_C}{x_D - x_C} = 1,591 \frac{\text{obrtaја}}{\text{s}} = 9,997 \frac{\text{rad}}{\text{s}}$ [1п]. Грешка коефицијента правца је $\frac{\Delta k}{k} = \frac{\Delta x_D + \Delta x_C}{|x_D - x_C|}$ [1п], пошто су вредности броја обртаја дате без грешке. Како се грешке за тачке које су очитане са графика процењују тако што се бира већа од грешака експерименталних тачака између којих се налазе, $\Delta x_D = \Delta x_C = 0,2\text{s}$, па је $\Delta k = 0,289 \frac{\text{obrtaја}}{\text{s}} = 1,82 \frac{\text{rad}}{\text{s}} = 1,8 \frac{\text{rad}}{\text{s}}$ [1п]. Стога је $\omega = (10,0 \pm 1,8) \frac{\text{rad}}{\text{s}}$ [1п].

Сваки график вредновати са по [3п].

Напомена: Ученицима ће бити признат задатак и уколико су користили мајорирање.

Слика 3:

Слика 4: